

1.dan. I eto svanu doba da se led ponovo proba. 15.januara sakupila se jedna veća ekipa ledolomaca za razliku od prošle godine, na čelu sa Ivanom Lakovićem, poznatim kao Veliki Štrumf. Cilj je naravno, kao i prošle godine, dolina malte u Austriji sa brojnim zaleđenim vodopadima. Kao i pred svako naše putovanje vlada opšte uzbuđenje i anarhija..no ipak se i pored svega na kraju sakupismo i krenusmo u neko neplanirano doba. Miloševa astra je bila premala da primi nas osmoro pa smo iznajmili kombi u Beogradu, kao nov - prešao svega 600000km! Ovaj put nismo imali problema sa papirologijom oko viza..Evropa nam se napokon smilovala, oprostila grehove iz prošlosti i posle 20 godina dala nam tu mogućnost da slobodno putujemo. Moram pomenuti i ti da dva naša drugara Zvile zvani Nidje Veze i Lošmi - Štetni, ipak nisu mogli krenuti sa nama..nek znaju samo toliko da su nam nedostajali.

2.dan. Mogu vam reći da ovaj bezvizni režim baš radi! Ulećesmo u Evropsku uniju sa sve osmjesima na licu, kako na našim tako i druga na grani i nekako se odmah osjetismo evropskije.. čudo je ta Evropa..ko nam je kriv što živimo na Balkanu. Prva stanica nam je naravno bila Ljubljana sa svojim brojnim prodavnicama alpinističke opreme i popustima boli glava, ali prije svega čuvena kafana od prošle godine podno Tromostovlja i naša zemljakinja Sladja poznatija kao Vještica. Posle srdačnih pozdrava tu odmah pade robnonovčana razmjena.. a proturi se i koja pita krompiruša. Tek tu ne časismo mnogo, uprtismo vješticu i pod njenim rukovodstvom pravac prodavnice. Posle trgovine i pozdrava sa našom zemljakinjom krenusmo dalje i uz blagi skepticizam pojednih članova grupe nekak se dovatismo željene Malte.Par krugova po selu i eto kuće. Smještaj više nego dobar, kasnije nam se pridružiše drugari iz AOB-a pa je kuća te večeri bila dupke puna.

3.dan. Za početak prvog penjačkog dana i za upenjavanje locirasmo se najprije na ledu pokraj puta blizu Kolumbusa. Uz Ivanove instrukcije vježbali smo tehnike lednog penjanja. Malo kasnije Ivan, Pop i Kaleza odlaze da penju Dreifaltigkeitsfall, WI 3+, 70 m. dok ostatak ekipe penje na top rope jednu od ljepših linija u Kolumbusu, težine WI 5+. Istorja se ponovila pa sam i ove godine dobio po njuški u istom smjeru.. ko mi je kriv kad se svude guram. Prvi dan u ledu i svi su bili zadovoljni. Te večeri nas četvoro prelazi u Hubertus, mali hotel u kojem postoji radionica za oštrenje alatki i dereza kao i mogućnost iznajmljivanja istih.

4.dan. Drugi dan penjanja ledolomci su se raspucali na sve strane, bili smo prisutni na svim ključnim lokacijama u dolini, radio veza je tog dana dovedena do usijanja a potrese od udara naših alatki i dereza registrovao je seizmološki zavod u Villachu! Ja, Novica, Vanja i Ana penjemo Dreifaltigkeitsfall, WI 3+,70m, Ivan, Kaleza i Naš drugar Jo Friedl penju jedan od klasika u dolini Superfeucht, 120m WI 4-5, Pop (Stara) i Zarija (osmi putnik) njaprije vježbaju u Kolumbusu a zatim pravo u Stranerbach WI 3, 400m odakle se vraću sa polovine smjera zbog kasnog ulaska u smjer. Tog dana sam prvi put vodio u ledu uz svu podršku sa tribina i mog

partnera Novice. Bilo je dobro penjanje i nevjerovatan osjećaj..kad glava "radi", onda sve može.

5. dan. Treći dan penjanja i ide se u Katedralu, 240m, WI 5 i Stranerbach, 400m, WI 3. U Katedralu na opšte oduševljenje i posle neprospavane noći pune slatkog iščekivanja odlaze Ivan i Kaleza sa našim drugarija iz Austrije Gregorom i Džoom, dok Vanja, Ana, Pop, Novica i ja u Stranerbah, koji je jedno dugo,dugo ali u suštini lijepo penjanje. Novica je ovdje po prvi put vodio, uz to se i zarazio pa je i ovo bilo malo. Povratak iz smjera je takođe duga priča koja se završila u večernjim časovima pod reflektorima Ivana i Kaleze koji su nas čekali ispod smjera.

6. dan. Ovaj dan je većina odlučila provesti na obližnjem skijalištu Katchberg sa svega 70 km staza, visinskom razliko od 1200m, i dužinom pojedinih staza od 6 km! Autobus do skijališta je uglavnom besplatan i vožnja traje oko pola sata, a skijalište je.. što bi Pop rekao "alo stara plače mi se"!! Ivan, Zarija i Vanja su ostali u dolini gdje penju Linker Dreifaltigkeitsfall, 200 m, WI 3-4

7.dan. peti dan akcije je opet neko na ledu a neko na stazi.Pop, Ana i Vanja su na skijanju, Ivan i Zarija penju Vorderer Maralmsfall, WI 3, 60m, dok Kaleza, Novica i ja odlazimo u Aluhohl, WI4+,200m. Onako dosta osokoljeni i puni samopouzdanja iz prethodnih penjanja krećemo u nešto što je još uvijek van naših mogućnosti.Odozdo gledam taj najteži dio i ne sviđa mi se ali ćutim. Odlučujemo da Kaleza vodi prvi cug, a zatim je red na mene da vodim najteži dio, na štandu pred detaljem nešto počinje da smrdi, izgleda da sam napunio gaće pa donosim tešku odluku da junački uteknemo a ko će bolje široko mu polje. Tajac na štandu je sve rekao, Kaleza već pripravan da spremi uže za nazad.. bi mu ga rabota, što bi rekao naš drugar Sveto. Pomalo razočaran u sebe odlučih da okačim dereze oklin za naredne dane. S obzirom da smo našu neslavnu ekskurziju brzo završili, odlučujemo da skoknemo naših koji su Maralmsfallu. gore na štandu ugledali smo najprije Ivanovu jaknu koja baca širok spektar boja svud unaokolo. Za Ivanom stiže i Zarija i posle pola sata nadjosmo se svi kod kombija i pravac u dvokratni Gmund.

8.dan. Ovaj dan su većina bili na penjanju a penzionerska ekipa: Pop, Zarija i ja malo u šetnju do Villacha gdje bi nas ostatak ekipe pokupio kasnije na putu do Gregora koji nas je pozvao u goste. Ivan i Kaleza penju Aluhohl, 200m, WI 4+, dok Ana, Novica i Vanja penju Vorderer maralmsfall, WI 3, 60m. Zatim svi zajedno pravac kod Gregora gdje smo malo duže sjedjeli, čakulali, pivom gasili ljutu meksičku hranu u sred Austrije, oprobali se u Gregorovoj bolderani, gledali slike iz Yosemite uz Ivanove uzdahe i proročanske riječi: "Sledeće godine.." a Vanjine i moje osmjeh. Tek tu bješe fino i za divno čudo trijezno.

9.dan. Zadnji dan akcije veći dio ekipe zasićem penjanjem ode na jedno obližnje skijalište, a Vanja i Novica u Mitlerer Maralmsfall odakle se junački vratiše kad čuše kako se led lomi nedaleko od njih. To večer se okupismo u lokalnoj birtiji da Bratubratu - Kalezi uručimo poklon za rođendan, što je bio dovoljan razlog da se popije, istina u okrnjenom sastavu s obzirom da su većina antialkoholičarski orjentisani i naelektrisani..eh Zvile što nam uradi.

10.dan. dan za odlazak, priznaću uvijek, najmučniji.. a tek u kombinaciji sa mamurlukom-glavna nagrada. Brzo se spakovasmo,još brže krenusmo, Bohinj obidismo, Ljubljanu ovog puta preskočismo a u Novo Mesto se pokvarismo! I to na sred autoputa,eh 600000 gromova ga spalilo.."stara prosuo se mjenjač".. o tugo moja, da smo makar 60 km ranije..bi mu ga rabota. Vanja je brzo intervenisao, nazvao Agenciju koja je odlučila poslat novi kombi (500000km) a gratis smo dobili šlepu do prve kafane..pomislih tada ima nade za nas.Divno se bilo voziti na šlepu.Čim nas išlepaše, ja ne bih lijen i pravac u moju crkvu. Probudih se sutradan u Nikšić..i kao po starom dobrom običaju svratismo na roštilj kod Kalezića kojem nidje mane nema.

Eto tako, do sledeće godine pozdrav za sve vas koji ste čitali ovo pismenije!

Učesnici ove ledomanije:

Ivan Laković - Veliki Štrumf

Pedja Popović - Pop - Staara

Ana Medojević - Medo

Novica Čupić - Nole

Bojan Bošković - Bole

Vanja Pejović - Vale

Kalezić Ivan - Kaleza - bratebrate

Zarija Ukšanović - Osmi putnik

Zahvaljujemo se i svim ostalim u zemlji i inostranstvu koji su nas pomogli i podržali.

Izveštaj sastavili Bojan Bošković i Vanja Pejović.